

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Varaždinu
Varaždin, Braće Radić 2

Poslovni broj: 7 St-365/2013-82

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Varaždinu, po sucu toga suda Mariji Levanić – Škerbić, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom ĐURĐICA GLAVICA, vl. obrta Ugostiteljstvo i prijevoz "Zvonimir", Varaždin, Braće Radića 182, OIB: 66723374207, 27. studenoga 2019.,

riješio je

Odbija se kao neosnovan prigovor Đurđice Glavice iz Varaždina, Braće Radića 182, o nedopustivosti unovčenja nekretnina u ovome stečajnom postupku i to:

- a) - $\frac{1}{2}$ dijela čk.br. 9486/5 upisane u zk.ul. 615 k.o. Varaždin (u osnivanju), koja u naravi predstavlja stambeno-poslovnu zgradu sa 363 m² i dvorište sa 384 m², ukupno 747 m²,
- b) - $\frac{1}{2}$ dijela čk.br. 9488/7 upisane u zk.ul. 15611 k.o. Varaždin (u osnivanju), koja u naravi predstavlja oranicu u ul. Braće Radić sa 126 m²,
- c) - $\frac{1}{2}$ dijela čk.br. 9489/1, oranica u ul. Braće Radić sa 2234 m²
- $\frac{1}{2}$ dijela čk.br. 9490, oranica pri križu sa 2854 m², obje upisane u zk.ul. 12284 k.o. Varaždin (u osnivanju).

Obrazloženje

Rješenjem ovog suda broj St-365/13-76 od 26. rujna 2019. određeno je da će se u ovom stečajnom postupku uz odgovarajuću primjenu pravila o ovrsi na nekretninama, temeljem čl. 247. st. 1. i 2., vezano uz čl. 441. st. 2. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15, dalje u tekstu skraćeno SZ-a) prodavati nekretnine navedene u izreci ovog rješenja.

Protiv navedenog rješenja o prodaji stečajna dužnica nije imala pravo žalbe (čl. 247. st. 2. SZ-a), a stečajni upravitelj i razlučni vjerovnici nisu podnijeli žalbu, pa je rješenje postalo pravomoćno dana 15.10.2019.

Međutim, stečajna dužnica, koja je višekratno tijekom postupka isticala prigovor nedopustivosti unovčenja predmetnih nekretnina u ovom stečajnom postupku, podnijela je

dana 13.11.2019. ponovno prijedlog da sud odluči o osnovanosti njezinoga prigovora, budući da bi u ovakvoj situaciji, kada je sud odredio prodaju navedenih nekretnina a bez da je stečajnoj dužnici bilo omogućeno pravo žalbe na takvu odluku, bilo povrijeđeno njeno ustavno pravo o nepovredivosti doma kao i pravo na dom zajamčeno Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Pri donošenju rješenja o prodaji od 26. rujna 2019. sud je vodio računa o primjedbama punomoćnice dužnice koja se tijekom postupka više puta usprotivila unovčenju predmetne nekretnine.

Tako se u podnescima punomoćnice dužnice od 7. svibnja 2018. i 1. veljače 2019. navodi da predmetne nekretnine koje predstavljaju stečajnu masu u naravi čine kuću u kojoj živi stečajna dužnica sa suprugom i obitelji, a sastavni dio te kuće je ugostiteljski objekt od kojeg i danas živi dužnica, s time da posao obavlja preko trgovačkog društva VELIS MARKETING d.o.o., a u toj kući posluje i njezin suprug Zvonimir Glavica, vl. obrta AUTO PRIJEVOZNIK ZVONIMIR GLAVICA. Iz djelatnosti iz kojih posluje dužnica, kao i Zvonimir Glavica koji je suvlasnik $\frac{1}{2}$ dijela predmetnih nekretnina, njih oboje ostvaruju jedine prihode od kojih podmiruju osnovne životne potrebe, a ujedno su to nekretnine koje služe za njihovo stanovanje. U slučaju prodaje suvlasničkog dijela dužnice bilo bi dovedeno u pitanje i poslovanje obrta u vlasništvu Zvonimira Glavice, kao i društva u vlasništvu dužnice, a ujedno i stambeno pitanje njih oboje, budući da bi novom vlasniku trebalo omogućiti suposjed i suvlasništvo cijele nekretnine. Stoga stečajna dužnica pozivom na čl. 135. Stečajnog zakona., čl. 76. i čl. 80.b. st. 2. i 3. Ovršnog zakona, te čl. 36. Zakona o obrtu, smatra da nije dopuštena ovrha na predmetnim nekretninama, pa posljedično tome niti prodaja nekretnina u stečaju.

U podnesku od 13.11.2019. pun. dužnice predlaže da sud posebnim rješenjem odluči je li prodajom predmetne nekretnine narušena pravična ravnoteža sukladno čl. 80b. st. 2. i 3. Ovršnog zakona i to je li povrijeđeno pravo stečajne dužnice i njezinog supruga na dom, te predlaže da sud posebnom odlukom odluči o prigovoru nedopustivosti ovrhe na predmetnim nekretninama i da obustavi ovrhu (unovčenje) predmetnih nekretnina.

Prigovor nedopustivosti unovčenja predmetnih nekretnina u ovome stečajnom postupku nije osnovan.

Članak 134. st. 1. SZ-a propisuje da stečajna masa obuhvaća cjelokupnu imovinu dužnika u vrijeme otvaranja stečajnog postupka, te imovinu koju on stekne tijekom stečajnog postupka. Članak 135. SZ-a propisuje da imovina dužnika pojedinca na kojoj se ovrha protiv njega ne bi mogla provesti prema općim pravilima ovršnog postupka ne ulazi u stečajnu masu. Prema tome, u stečajnu masu ne ulazi samo ona imovina dužnika pojedinca koja je izuzeta iz ovrhe i to u skladu s čl. 135. i čl. 91. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, dalje u tekstu skraćeno OZ-a).

U odnosu na nekretnine koje prema općim pravilima ovršnog postupka ne mogu biti predmet ovrhe relevantan je čl. 91. OZ-a koji u cijelosti glasi: „(1) Ne mogu biti predmet ovrhe poljoprivredno zemljište i gospodarske zgrade poljodjelca u opsegu potrebnom za

njegovo uzdržavanje i uzdržavanje članova njegove uže obitelji te drugih osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati. (2) Ne mogu biti predmet ovrhe nekretnine za koje je posebnim zakonom određeno da se na njima ne može provesti ovrha, i to u opsegu propisanim tim zakonom. (3) Odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka ne primjenjuju se u slučajevima iz članka 77. ovoga Zakona, osim ako posebnim zakonom nije drukčije određeno.

Članak 77. st. 1. OZ-a propisuje da ako je ovrhovoditelj na temelju pravnoga posla s ovršenikom stekao na nekoj stvari ili pravu založno ili slično pravo radi osiguranja tražbine čije prisilno ostvarenje na tom predmetu traži, ovršenik se ne može protiviti takvoj ovrši pozivajući se na razloge iz članka 75. stavka 1. i članka 76. stavka 1. ovoga Zakona te na druge odredbe ovoga Zakona o izuzimanju od ovrhe ili o ograničenju ovrhe, osim na odredbe članka 4. stavaka 4., 5. i 6. ovoga Zakona.

Čl. 36. st. 2. Zakona o obrtu („Narodne novine“ broj 143/2013) propisuje da se ovrha radi ostvarenja novčane tražbine protiv obrtnika ne može provesti na onim stvarima i pravima na kojima se protiv njega ne bi mogla provesti kad ne bi obavljao gospodarsku djelatnost te na onim stvarima i pravima koje su nužne za obavljanje njegove gospodarske djelatnosti ako mu je ona glavni izvor sredstava za život. U st. 3. istog članka je propisano da se ovrha radi ostvarenja novčane tražbine protiv obrtnika ne može provesti na nekretnini u kojoj ovršenik stanuje u opsegu nužnom za zadovoljavanje osnovnih stambenih potreba ovršenika i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati.

Prema tome, kako se u konkretnom slučaju radi o nekretninama u vlasništvu dužnika pojedinca Đurđice Glavice, kao vlasnice bivšeg obrta Ugostiteljstvo i prijevoz „Zvonimir“, a ne radi se niti o pravnoj osobi niti o nekretninama poljodjelca, predmetne nekretnine nisu izuzete iz ovrhe prema općim pravilima ovršnog postupka.

Što se tiče posebnih odredbi čl. 36. Zakona o obrtu, kao *lex specialis*, ove se odredbe odnose na obrtnika koji ima registriran obrt s kojim obavlja obrtničku djelatnost. Bivši obrtnik i obrtnik koji je samo vlasnik stvari (a istodobno ne obavlja obrtničku djelatnost), ne može se koristiti zakonskim beneficijem, te u tom slučaju navedeni predmeti nisu izuzeti od ovrhe.

U odnosu na konkretni slučaj, a s obzirom na specifičnosti stečajnog postupka, nisu relevantne odredbe čl. 76. i čl. 80.b st. 2. i 3. OZ-a na koje se punomoćnica dužnice poziva, a nisu od utjecaja niti navodi punomoćnice dužnice o tome da su predmetne nekretnine u suvlasništvu Zvonimira Glavice u ½ dijela, te da oni oboje ostvaruju jedine prihode od kojih podmiruju osnovne životne potrebe, te da su to ujedno nekretnine koje služe za njihovo stanovanje.

Naime, vlasnik obrta, bez obzira na odjavljivanje ili obustavu obrta, i dalje odgovara svojom imovinom (pa tako i suvlasničkim dijelom nekretnine u kojoj stanuje) za obveze nastale u obavljanju obrta.

Posebni uvjeti za određivanje ovrhe na nekretnini iz čl. 80b. st. 2. i 3. OZ-a koji se odnose na postupanje ovršnog suda prilikom odlučivanja o prijedlogu za ovrhu na nekretnini kada se radi o tražbini koja premašuje 20.000,00 kn (te prema kojim odredbama sud može

odbiti prijedlog za ovrhu na nekretnini ako ocijeni da bi prodaja nekretnine narušila pravičnu ravnotežu između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja), ne primjenjuju se na unovčenje nekretnina na kojima postoji razlučno pravo u stečajnom postupku. O prodaji takvih nekretnina u stečajnom postupku sud odlučuje rješenjem koje donosi primjenom čl. 247. SZ-a kao *lex specialis*, te prema kojemu o prodaji nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo sud odlučuje na prijedlog stečajnog upravitelja ili razlučnog vjerovnika. Prema tome, ukoliko postoji prijedlog stečajnog upravitelja ili razlučnog vjerovnika za prodaju nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo (kao što su to predmetne nekretnine), sud donosi rješenje o njihovoj prodaji, a nije ovlašten odbiti takav prijedlog u smislu čl. 80b. st. 2. i 3. OZ-a. To stoga što se stečajni postupak provodi radi skupnoga namirenja vjerovnika stečajnoga dužnika, unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima (čl. 2. st. 2. SZ-a), pa kako po stavu ovoga suda predmetne nekretnine predstavljaju stečajnu masu u ovome stečajnom postupku, na njihovo unovčenje se ne primjenjuju odredbe čl. 80b. st. 2. i 3. OZ-a.

Temeljem svega navedenoga, riješeno je kao u izreci.

U Varaždinu 27. studenoga 2019.

Sudac:

Marija Levanić – Škerbić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba u roku od 8 dana od isteka osmog dana od objave rješenja na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča suda. Žalba se podnosi ovome sudu u 3 primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

1. e-oglasna ploča suda
2. odvjetnica Sanja Smontara, Varaždin, Hrv. branitelj 1

Broj zapisa: **17891-b980d**

Kontrolni broj: **0be7e-56a14-58cc0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MARIJA LEVANIĆ-ŠKERBIĆ, L=VARAŽDIN, O=TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.